

Girona, 5 de desembre de 1982

A l'Equip Directiu:

Us confirmo per escrit el que ja vaig comentar oralment amb la Montserrat Casas i l'Antònia Cardona: la sobrecàrrega d'exigència que implica el doble treball m'ha anat posant darrerament als límits de la resistència física i el metge insisteix que haig de baixar el ritme.

Personalment, em sembla que no és tant la quantitat de treball com la dispersió entre Ajuntament i Universitat i la tensió que generen algunes de les qüestions relatives a l'Ajuntament. Fer classe m'agrada, penso que soc útil, em resulta relaxant i contribueix a distanciar-me de l'estricta pràctica de la gestió. Però el fet de no ésser al darrera de la taula de funcionari dos dies a la setmana es paga massa car quant a que hi ha un munt de problemes que em passen una mica de llarg i/o els atrapo tard.

Tot plegat fa que prengui el determini de renunciar a continuar, almenys durant aquest curs, a continuar treballant a la Normal.

M'agradaria acollir-me a alguna fórmula d'excedència que permetés, si l'ocasió es produís, reintegrar-me a la Universitat en la Normal de Girona ja que hi ha torns de tarda i podria gaudir dels avantatges essencials d'aquesta doble dedicació sense patir-ne els inconvenients més greus.

Entenc que la meva feina, per bé que deixés de fer classes des de començament d'any, enclou encara la correcció de les pràctiques dels alumnes de tercer de Socials i les entrevistes que aquesta correcció generi. Entenc que, si el professor que em

substitueixi ho vol, la meva feina enclou també el fer un traspàs gradual dels dos grups amb els quals treballo. I entenc igualment que això són feines pendents -compromisos adquirits- i que no he de cobrar per enllestir-les, encara que, això si, m'iria bé de tenir cobertes les despeses de desplaçament. Però no m'hi poso fort: amb despeses cobertes o no, mantinc el punt de mira.

Gràcies, per tot. Perdoneu el trasbals. M'agradaria que entenguessiu les raons que em mouen a aquesta decisió.

Joaquim Franch